

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 32. S. Epiphanii Ticinensis Legatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum V. *Mundi populorum, quibus nostra prævaricatio scandalo futura est?*
 A.C. 493.

§. XXXII.

S. Epiphanii Ticinensis Legatio.

Emod. vit.
Epiph. pag.
 394. *ed.*
Sirm.
Id. ap. Boll.
 21. *Jan. p.*
 372. *c. 10.*

Theodoricus Rex, nascens Regnum firmaturus, Legem edidit, qua illis tantum, qui suas Partes secuti fuerant, plenam concedebat libertatem, illis autem, qui cum Odoacro, & Herulis steterant, facultatem testamentum condendi, aut de Bonis suis quocunque modo decernendi adimebat. Hoc Edicto totius Italiæ populi consternati S. Epiphanii Episcopi Ticinensis auxilium implorarunt, rogantes, ut omnium nomine apud Regem intercederet. Is saepe antea Legatione feliciter functus, petita impetraverat; hanc vero solus suscipere recusavit. Rogatur Laurentius Episcopus Mediolanensis, ut se socium daret. Igitur ambo Ravennam, ubi Rex Sedem fixerat, deferuntur. S. Epiphanius, Theodoricum affatus, reis veniam impetravit, quibusdam exclusis, qui se cæteris Duces præbuerant. Tum Rex S. Epiphanio privatim ad se vocato inquit: *vides, quanta sit Italiæ vastitas, inculti jacent agri, postquam Burgundiones ingentem hominum multitudinem in captivitate abstracterunt. Propositum mihi est, captivos redimere; at inter Episcopos nostros, qui hac Legatione fungatur,*
nemi-

e. II.

neminem te magis idoneum novi. Ergo ad eorum Regem Gondebaldum proficiscere, quem scio magni te facere, & magno tibi colloquendi desiderio teneri. Aurum tibi necessarium dari curabo. S. Episcopus suscepit in se Legationem, petens, ut Victorem Episcopum Taurinensem itineris Comitem accipere liceret. Oblata occasione usus, Gelasius Papa ad Rusticium Episcopum Lugdunensem S. Patientis Successorem litteras dedit, gratias agens pro charitate, qua sibi pecunias miserat, ad sublevandam Italiae populorum miseriam. Easdem pro simili Beneficio gratias dicit Eonio Episcopo Arelatensi. Rusticio etiam Epiphanium commendat, rogatque, ut eum in difficili negotio adjuvet, quippe Burgundionum Rex Lugdunum occupabat. Hæc epistola 25. Jan. Asterio, & Presidio Consulibus, id est, anno 494. data.

Verumtamen non ante Mensẽ Martium Epiphanius iter ingressus est, Alpesque superavit, summa hyeme, & fluviis glacie constrictis. Omnis populus ad videndum Sanctum virum concurrebat, commeatus, dona afferebant, quæ ipse inter egentes dividebat. Brevi tempore Lugdunum pervenit, eique Rusticius Episcopus obviam procedens, suscepti itineris causam rogavit, & quam ambiguo ingenio esset Gondebaldus edocuit.

Epipha-

Sæculum V.
A. C. 494.

to. 4. Cons.
p. 1259.

c. 12.

Sæculum V. A. C. 494. Epiphanius Regi suavit, ut in generosi animi specimen captivos sine pretio remitteret. Respondit Rex; maturo se examine pensaturum, quid animæ suæ, & Reipublicæ magis prodesset. Laconium deinde Purpuratum duobus Præsulibus indicare jubet; pro illis tantum redemptionis pretium darent, qui armati capti fuissent, idque ideo se imperare, ne militibus, in quorum potestatem transissent, victoriæ præmium periret. Vulgato felici nuncio, tantus captivorum numerus confluit, ut illa Galliarum portio tota deseri videretur. Ex sola Civitate Lugdunensi una die quadringenti viam in Patriam relexerunt. Universim sex millia hominum nullo dato lytro dimissa. Nihilominus omnis pecunia, quam Rex Theodoricus miserat, aliis redimendis impensa, & Syagria Mulier tam genere, quam bonis operibus illustrissima, reliquum adjecit, quantum omnibus cæteris liberandis erat necessarium. S. Avitus quoque Episcopus Viennensis boni operis participem se fecit.

Cum S. Epiphanium sollicitudo tene-
ret, ne captivi in locis remotioribus, si
duros dominos nacti fuissent, redeundi
libertate privarentur, Genevam usque se
contulit, ubi Godegisilus Regis Gonde-
baldi frater regnabat. Is in dimittendis
captivis fratris exemplum secutus est.

Ita

Ita S. Epiphanius triumphantium modo libertorum istorum in Patriam remeantium & Redemptori suo benedictum turmis circumdatus in Italiam rediit. Ticinum multo maturius, quam expectaretur, redux ad Regem Theodoricum litteras dedit, quibus Legationis peractæ rationem reddebat, & Bonorum, quæ a se liberati prius possederant, restitutionem petebat. Rex, quæ vir Sanctus rogabat, indulgit.

Sæculum V.
A. C. 494.

§. XXXIII.

S. Epiphanii vita.

Sanctus Epiphanius in ipsa urbe Ticino natus, Filius Mauri, & Focariæ, quæ ex genere S. Miroclis Episcopi Mediolanensis ortum trahebat, anno 438. lucem primo aspexerat. Octennis a Crispino Episcopo Ticinensi Lector ordinatus, Notis scribere didicit, & Exceptoris, seu Scribæ Actorum Ecclesiasticorum officio fungebatur. Facie, & toto corporis habitu formosum singularis etiam modestia commendabat. Amœna voce, & blando sermone erat, indeque aliis erudendis maxime idoneus. Annos natus octodecim Subdiaconus, & post elapsum biennium Diaconus ordinatur; & quamvis esset admodum juvenis, ei tamen Episcopus omnium Bonorum Ecclesiasticorum administrationem commisit. Epiphanius, si quod

*vit. ap. En. nod. p. 360-
ap. Boll. 21.
Jan. p. 364.
c. 1.*